

Eläinoikeuspuolue lausunto 25.8.2019

SUDEN SIETÄMISESTÄ ARVOSTAMISEEN JA SUOJELUUN

Lähtökohtaisesti on väärin puhua eläinkannan hoidosta tai hoitosuunnitelmasta, mikäli kyseessä ei ole lajille itselle aiheutuvasta hyödystä eli eläinsuojelutoimista. Susikannan hoitosuunnitelma on harhaanjohtava nimitys, kun kyseessä on suunnitelma susien tappamisesta ja tappamisen säätelystä. Hoitaa-verbistä tulisi luopua tappamisen synonyymina. Susikannan hoitosuunnitelma tässä muodossa tähtää eläinten määrän kontrollointiin ja priorisoi ihmislajin tarpeet yksipuolisesti suden edelle.

Suhtaudumme kriittisesti siihen, että luonnoksessa painotetaan vahvasti pyrkimystä siihen, että susipolitiikkaan pääsevät jatkossa vaikuttamaan erityisesti he, jotka suden kanssa oikeasti elämänsä jakavat. Susipolitiikan pitäisi perustua tutkimustietoon ja kansalliseen sekä kansainväliseen lainsäädäntöön – ei tiettyjen ihmisryhmien mielipiteisiin. Hyvää luonnoksessa on maininta suden sietämisen edistämisestä sekä suden hyväksyttävyydestä ja näiden nostaminen keskeisiksi tavoitteiksi, vaikkakaan tavoitteet eivät muuten luonnoksessa näykään. Alkukantaisen ja perusteettoman susivihan tulisi hävitä yhteiskunnastamme, sillä asenteet ohjailevat päätöksentekoa ja niiden vuoksi susien laitonta tai laillista tappamista yhä esiintyy.

Asenteellisuus ja tiettyjen paikallisten ihmisten roolin korostuneisuus näkyy myös tämän lausunnon hengessä. Maa- ja metsätalousministeriö on valuttanut valtaa metsästäjille ja harrastusporukoille. Suomessa ei osata eikä haluta hoitaa asioita suden näkökulmasta. Valtio toimii jatkuvasti ristiriitaisella tavalla: toisaalla tehdään tutkimusta ja suojelua; toisaalla järjestetään tappolupia ja sallitaan pelon käyttäminen syynä kaatolupahakemuksissa.

Luontodirektiivin mukaisesti susi kuuluu unionin alueella tiukasti suojeltuihin lajeihin. Miksi lyhyen aikavälin tavoitteena on pieni elinvoimainen kanta? Miksi tavoitteena ei ole susien tappamisen lopettaminen välittömästi, kunnes kanta on elpynyt? Susikannan hoitosuunnitelma on laadittu, koska vain näin voidaan laillisesti toimia EU:n luontodirektiivin suositusten vastaisesti ja hyödyntää artiklaa 16, joka sallii susien kannanhoidollisen metsästyksen. Toisin sanoen Suomessa halutaan ehdoin tahdoin keinotekoisesti pitää susien määrä lain sallimassa minimissä, mistä kertoo myös suunnitelmassa kuvattu pieni elinvoimainen kanta. Tavoitteena pitäisi ennemmin olla lyhyen välin aikavälin tavoitteena suotuisa suojelutaso ja pidemmän aikavälin tavoitteena suurin mahdollinen kanta.

Miten toimintamallia piha-alueilla tai niiden läheisyydessä on tarkennettu? Onko siihen lisätty pyrkimys ensisijaisesti poistaa ihmisasumusten liepeillä harhailevat sudet karkottamalla tai nukuttamalla ja siirtämällä ne? Voitaisiinko tappamisesta luopua kokonaan tässä yhteydessä? Millä tavoin poliiseille menevää ohjeistusta on tarkennettu? Poliisit pitäisi kouluttaa valtakunnallisesti toteuttamaan laittoman metsästyksen

valvontaa. Salametsästyksen valvontaan sekä törkeiden metsästysrikosten tutkintaan pitää lisätä resursseja, sillä nykyisin vain murto-osa tekijöistä jää kiinni.

Suden aseman parantaminen edellyttää asennemuutosta. Susi ei ole jotain pahaa ja pelottavaa, jota on siedettävä. Suden tappaminen on moraalisesti väärin ja tuomittavaa – sen tulisi herättää voimakasta paheksuntaa. Laittomasta metsästyksestä on annettava yhä kovempia rangaistuksia. Suden suojelun ei tulisi olla velvoite vaan kunnia-asia. Keskusteluun tarvitaan myös susien perspektiiviä. Sudet ovat kyvykkäitä, tunnesiteitä muodostavia, koirat älykkyydessä päihittäviä sosiaalisia olentoja. Niillä on tunteita ja kyky surra menetettyjä lajitovereitaan. Susi pelkää, kaipaa ja tarvitsee – kuten tekee myös ihminen. Jos me haluamme elää suden kanssa, meidän pitää muuttaa myös itseämme. Meidän täytyy tunnistaa myös muiden lajien edustajien näkökulma ja oikeus elämään.